

Politik Birey Etkisi

İçeriği Yazan: [Gökhan DAĞ](#) [1] Zaman: Pzt, 22/07/2013 - 17:39

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Daha düne kadar politikanın içinde yer almama tavrını gösterenlerin, politikanın sınırlarından içeri girmesi bile iktidarları telaşlandırmaya yetiyorsa politik bilince artı değerler katılmış demektir.

Beni tanıyanlar çok iyi bilecektir ki, bu ülkede, bu ülkenin sorunlarının, kişilerin politikleşerek çözüleceğini yıllardan beri savunur dururum. Daha farklı birçok isim önerisine rağmen, bu yazıyı okuduğunuz mecraya **“Politika” Dergisi** denmesinde ısrar etmemin nedeni de bu.

12 Eylül’den bu yana politik olmaktan uzaklaştırılan hemen herkes, ya sustu ya konuşanlara sınırlı katkıda bulundu ya da tamamen politik olmayan çatışmacı yönleri seçti.

Biraz kafa yoracak olursak PKK’nın da, AKP’nin de ve pek tabii ki CHP’nin yıllarca gelen başarısızlığının 12 Eylül’ün apolitikliğinden doğduğunu savunmak mümkün hale gelir.

Baştan sonra doğru bu kurumlara çok kısaca, bu yönde sorularla açıklamalar getirelim:

0. Kürt sorununu politik yollardan dile getirememenin yansıması silahlarla dağa çıkmaya zorlanan ayrılıkçı Kürtler değil mi?
0. Politikadan dışlanan muhafazakâr yapı cemaatlerin elinde bugünün politikasını yönlendirmek üzere politika dışında tasarlanmadı mı, bu tasarı bugünün AKP’sini yaratmadı mı?
0. Politik arenadan dışlanan sol ve fraksiyonlarının (bölüngülerinin) CHP’ye ve türevlerine düşünsel ve eylemsel katkıları sınırlanınca CHP’nin halktan kopuk yapısı başarısızlığı da beraberinde getirmedi mi?

Apolitik bir yapı uyarlaması bugünün politik aktörlerinin tamamına nüfuz etti. Yine benzer noktalara başvuralım:

0. PKK efsanesi ile düşünsel yapıları şekillenen bazı siyasetçiler, bugün bile sözde liderlerine (Öcalan), sözde askeri başkentlerine (Kandil) gitmenin yollarını arıyorlar. Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde Türkiye Cumhuriyeti milletvekili olarak “Kürdistan” hayalleriyle yaşıyorlar. Bu figürler 12 Eylül döneminde siyasetten dışlanmasalardı belki de ne PKK olacaktı ne de bugün bu denli kuvvetli Kürdistan hayali.
0. 12 Eylül’ün emperyalist kurgularının ürünü olan cemaate bağlı geleceğin siyasetçileri, belki 12 Eylül yaşanmasaydı din eksenli bir yapı için emperyalizmin kucağında değil Türk siyasetinin içinde bunu başarmanın yollarını arayacaklardı.
0. Nihayet CHP, 12 Eylül’ün karanlık yansımalarına maruz kalmasaydı yukarıda bahsedilen iki farklı yapıya da ulusalcı açılardan nüfuz ederek saygın bir siyasi konjonktürde ve bunların fikirlerinde tarihsel kaymalar yaratabilecek, halkı da sosyal politikalarla etkileyerek yeni ve modern bir Türkiye’ye onları ortak edebilecekti. Bu ortaklık pek tabii ki yukarıda sayılan iki farklı görüş de müdahil olacaktı.

Fakat bu söylenenler ne yazık ki gerçekleşemedi ve onun yerine yukarıdaki sorular hep içimizi kemirmeye devam etti.

Bugün ise Türkiye, son iki aylık süreç neticesinde güne farklı uyanıyor. Kişiler politik isteklerini bir halk hareketine ve tersi doğrusunda halkın isteklerini politik söylemlerine dökabiliyorlar. Gezi olayları ve uzantıları bunun açık göstergesi.

Araya provokasyonlar da giriyor, girmiyor dersek baştan yalan söylemiş oluruz; fakat bu provokasyonlar bu politik ve özgürlükçü tavrın içerisinde hak ettiği yeri elbette ki buluyor.

Bugünün bireyi, yani dünyanın apolitik vatandaşı, 12 Eylül'ün karanlık yansımaları karşısında güneşi keşfetmenin mutluluğu içinde. Bunun aksini iddia etmek riyakarlık olur.

Politik olmayan yapılar, aslında iktidar için bir anlam ifade etmezler. Onlara nasıl tepki verildiğinin, onlara nasıl hizmet edildiğinin iktidarlara bir anlamı yoktur; çünkü bunlar süreç içerisinde (oy verme işlemine kadar) er ya da geç kandırılırlar. Kandırılmayanlar da zaten sandıkları tercih etmeyecekleri için siyasi yapıların belirlenmesine katkıları yoktur.

Gezi olayları inanın ki, mevcut iktidarı, maddi yönlerden, faiz lobisi efsanelerinden falan korkutmuyor. İktidarın asıl korkusu insanların politikleşerek farkındalıklarını arttırması.

Çünkü...

Politik birey hukuku bilir, politik birey özgürlüğün hazzını iliklerinde hisseder ve en önemlisi politik birey politikleştiricidir. İşte korkunun asıl nedeni bu: Politikleştiricilik etkisi.. Politik birey politizasyonun asıl kaynağıdır. Politizasyon kuyusunun kazıcısıdır.

Bazı şeyleri anlatabildiğimi düşünüyorum. O sebeple de yazıyı fazla uzatmak yersiz..

Evet, yersiz; çünkü bu yazıyı okuyan politik bireyin daha çok yapacakları var..

Okumadaki sabrınıza sonsuz teşekkürler..

Gökhan DAĞ (gokhan.dag@politikadergisi.com) [2]

Twitter: [@dag_gokhan](https://twitter.com/dag_gokhan) [3]

Telefon: 05555570000

Yorumlar

- [Analiz](#) [4]
- [Güncel](#) [5]
- [İç Siyasa](#) [6]
- [Toplumsal](#) [7]

Kaynak URL (08/05/2024 - 14:36 tarihinde yazdırıldı):

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Page 2 of 3

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

<http://www.politikadergisi.com/makale/politik-birey-etkisi>

Bağlantılar:

- [1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/gokhan-dag>
- [2] <mailto:gokhan.dag@politikadergisi.com>
- [3] https://twitter.com/dag_gokhan
- [4] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>
- [5] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [6] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
- [7] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>